

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/14/2018
Identifikačné číslo spisu:	7615215546
Dátum vydania rozhodnutia:	18.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7615215546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Všeobecnej úverovej banky, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, proti žalovanému M. bývajúcemu v K., zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Ján Buroci, s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17, IČO: 50 663 160, o zaplatenie 50.138,58 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 C 372/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. júna 2017, sp. zn. 1 Co 431/2016, takto

rozhodol:

I. Dovolenie o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. apríla 2016, č. k. 8 C 372/2015-100, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť titulom poskytnutého úveru žalobkyni sumu 50.038,77 Eur s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 42.985,40 Eur od 23.8.2013 do zaplatenia a konanie v časti poplatku vo výške 99,80 Eur a úrokov z omeškania nad 8,5 % ročne zastavil. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 2. marca 2007 účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí euro flexihypotéky, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému úver v celkovej výške 58.500,- Eur s dohodnutou úrokovou sadzbou na jeden rok vo výške 6,09 %, splatnosť úveru si dohodli na 10 rokov a žalovaný sa zaviazal splatiť úver formou mesačných anuitných splátok. Keď bol žalovaný v omeškaní s platením splátok, žalobkyňa ho listom zo dňa 20. marca 2013 vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 5 dní. Následne žalobkyňa vyzvala žalovaného na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom výzvou zo dňa 6. augusta 2013, ktorá bola žalovanému doručená dňa 12. augusta 2013. Súd prvej inštancie ďalej vychádzal zo zistenia, že dňa 27. februára 2014 bola žalovanému poukázaná na účet suma vo výške 36.289,86 Eur. Súd mal za nesporný vznik obchodno-záväzkových vzťahov, na základe čoho žalobkyňa ako veriteľ poskytla žalovanému finančné prostriedky a žalovaný sa ich zaviazal spolu s úrokmi splatiť. Súd bol toho názoru, že právny vzťah založený úverovou zmluvou sa riadil § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a všeobecnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských

zmluvách. Pokiaľ žalovaný namietal, že úverová zmluva nemá podstatné náležitosti a nebola urobená slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, a teda je neplatná, mal za preukázané, že žalovaný si bol plne vedomý skutočnosti, akú zmluvu podpisuje, za akým účelom, v akej výške, ako aj všetky povinnosti, ktoré mu z tohto zmluvného vzťahu vyplývajú. Mal za nesporné, že úverová zmluva spĺňa zákonom stanovené náležitosti a nebola zo strany účastníkov uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, svojím obsahom alebo účelom neodporuje zákonu. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobkyňa má vymáhať finančné prostriedky od OTP banky Slovensko, a.s., súd prvej inštancie bol toho názoru, že § 497 Obchodného zákonníka ani ďalšie ustanovenia o úverovej zmluve bližšie neupravujú spôsob, akým sa majú peňažné prostriedky dlžníkovi poskytnúť a ponechávajú v tomto účastníkom úplnú zmluvnú voľnosť. Plnenie v prospech dlžníka môže mať aj formu plnenia záväzku dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. S poukazom na uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný je v spore pasívne legitimovaný a má preto povinnosť nesplnený záväzok úveru poskytnutého mu žalobkyňou riadne uhradiť. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uložil mu povinnosť zaplatiť žalobkyňi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 %. V prevyšujúcej časti a v časti úrokov z omeškania nad 8,5 % ročne vzhľadom na späťvzatie žaloby v tomto rozsahu, konanie zastavil.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. júna 2017, sp. zn. 1 Co 431/2016, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku potvrdil, náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Dospel k názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Pokiaľ žalovaný vychádzal z názoru, že žalobkyňa z poskytnutého úveru zaplatil sumu 30.828,39 Eur, a teda zostatok úveru predstavuje sumu len 27.671,61 Eur, poukázal na čl. 5 bod 1 Zmluvy o poskytnutí euro flexihypotéky, v ktorej sa účastníci dohodli, že úver bude splácaný formou mesačných anuitných splátok, ktorá splátka sa skladá z dvoch zložiek splátky istiny a splátky úroku. Výšku anuitnej splátky, teda ovplyvňuje okrem výšky úveru najmä doba jeho splatnosti a úrok, čím postupom splácania anuitnými splátkami klesá v splátke podiel úrokov a zvyšuje sa podiel úroku istiny. Keďže účastníci dohodli v rámci podmienok poskytnutia úveru aj úverovú sadzbu, nebolo možné započítať zaplatené úroky na istinu. Z tohto pohľadu nemožno považovať za dôvodné tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie absolútne neskúmal a neodstránil rozpor v danej vymáhanej sume, nakoľko uvedená skutočnosť vyplýva z listinného dôkazu - prehľadu úhrad a ich rozúčtovania (č. 1. 67 spisu). Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj opätovnú námietku žalovaného, že žalobkyňa bola povinná zabezpečiť si vrátenie úveru priamo z OTP banky Slovensko a.s., v ktorej súvislosti súd správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo/V/47/2001. Mal za nesporné, že úverové prostriedky na základe Zmluvy o poskytnutí euro flexihypotéky boli poskytnuté žalovanému. Ak teda žalobkyňa na základe úverovej zmluvy previedla časť finančných prostriedkov vo výške 46.595,61 Eur v prospech účtu vedeného v OTP banka Slovensko a.s. a zvyšnú časť finančných prostriedkov v sume 11.904,39 Eur v prospech účtu žalovaného, mal za to, že došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov v prospech žalovaného ako dlžníka v určenej výške, a žalovanému teda vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Pokiaľ žalovaný namietal absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere, toto odvolací súd považoval za účelové, pretože z vykonaného dokazovania, ale ani zo samotných prednesov žalovaného na pojednávaniach nevyplynulo, že by zmluva o úvere bola uzatvorená za takých okolností, ktoré by spôsobili jej absolútnu neplatnosť. Z obsahu spisu je zrejmé, že zmluva o úvere bola uzatvorená na financovanie hypotéky žalovaného a za tým účelom žalobkyňa poskytla žalovanému úver, tento sa zaviazal poskytnutý úver splatiť. Odvolací súd nesúhlasil ani s názorom žalovaného, že by bola zmluva uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý správne vychádzal z toho, že právny vzťah založený úverovou zmluvou sa síce riadi § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak vzhľadom na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, riadi sa aj všeobecnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Nemožno preto súhlasiť s názorom žalovaného v odvolaní, že by súd neposudzoval zmluvu ako spotrebiteľskú. Žalovaný v odvolaní všeobecne uviedol, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, tieto však nekonkretizoval. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie s tým, že je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Poukázal na čl. V. bod 3 zmluvných podmienok zmluvy o poskytnutí euro flexihypotéky zo dňa 2. marca 2007, podľa ktorého bolo odkladacou podmienkou pre začiatok splácania anuitných splátok vykonanie zápisu záložného práva do katastra nehnuteľností, k čomu de iure nikdy nedošlo. Zmluva o zriadení záložného práva bola vyhlásená za absolútne neplatnú, čo znamená, že sa na ňu hľadí ako by nikdy nevznikla. Uvedené bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 8 C 117/2007-697 z 2. decembra 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2 Co 58/2012-791 z 25. apríla 2013. Z podstaty absolútnej neplatnosti právneho úkonu ďalej vyplýva, že tento úkon nevznikol od počiatku bez ohľadu na právoplatnosť uvedeného rozsudku. Súd už len túto neplatnosť deklaroval. Citoval § 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka o odkladacej podmienke a uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 30/2007 z 24. februára 2009. Ďalej uviedol, že pri uzatváraní konkrétnej zmluvy totiž môžu byť medzi účastníkmi také okolnosti, že už v čase uzatvárania zmluvy bude aspoň jeden zmluvný partner vedieť, že v prípade nesplnenia dojednaných zmluvných záväzkov druhou zmluvnou stranou, nebude mať záujem na ďalšom trvaní zmluvy a tu uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 84/2014 z 25. marca 2015. Ďalej citoval „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou“ a uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. Dovolateľ namietal, že vzhľadom na uvedené nesprávne právne posúdenie, napadnutý rozsudok odvolacieho súdu neobstoí a žalovaný ho preto navrhuje zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Navrhol tiež zaviazat' žalobkyňa k náhrade trov konania.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia odvolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane odvolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je

dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý, právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V danom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

12.1 Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu, teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a podobne), ako aj procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

12.2 V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

12.3 Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (1 Cdo 36/2017, 2 Cdo 5/2017, 3 Cdo 74/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017).

12.4 Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili súd prvej inštancie a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétne cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (8 Cdo 50/2017, 8 Cdo 78/2017, 8 Cdo 141/2017).

13. Z obsahu dovolania žalovaného vyplynulo, že namieta skutkové zistenia ohľadne splnenia odkladacej podmienky v zmluve o poskytnutí euro flexihypotéky a zároveň namieta tú skutočnosť, že odvolací súd neposudzoval vec v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka. Žalovaný v dovolaní poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2009 sp. zn. 4 Obdo 30/2007, z 25. marca 2015 sp. zn. 4 Cdo 84/2014 a z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

14. Žalovaný v dovolaní právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nenaformuloval dostatočne jasne, zreteľne a určito. Textu dovolania chýba totiž vymedzenie toho, čo je otázne. Žalovaný uvádza nesprávnosť skutkových zistení a následne nesúhlas s právnym posúdením, za vymedzením ktorých nenasleduje polozenie samotnej zásadnej právnej otázky. Obsah dovolania neumožňuje posúdiť, akú otázku (resp. otázky) považoval žalovaný za významnú z hľadiska prípustnosti jeho dovolania.

15. Preto odvolací súd konštatuje, že dovolateľ vo svojom dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom právnu otázku nevymedzil. Nekontretizoval právnu otázku riešenú odvolacím súdom, neuviedol, ako ju riešil odvolací súd, nevysvetlil, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ako aj neuviedol, ako mala byť táto otázka správne riešená. Navyiac, z obsahu dovolania je odvolací súd skôr názoru, že podstatou dovolania je najmä otázka skutková, týkajúca sa skutočnosti, či došlo k uzavretiu odkladacej podmienky alebo nie, pričom však táto otázka vôbec nebola riešená odvolacím súdom.

16. Navyiac žalovaný v dovolaní uplatnil nové prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany, netýkajúce sa skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania, uvádza nové skutkové tvrdenia ohľadom nesplnenia odkladacej podmienky pre začiatok splácania anuitných splátok, vykonanie zápisu záložného práva do katastra nehnuteľnosti, čo je v rozpore s § 435 CSP.

17. Dovolací súd podotýka, že len s obsahom rozhodnutia odvolacieho súdu korešpondujúce označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Dovolateľom uvádzané skutočnosti v dovolaní, ktoré mali vymedzovať právne otázky (ne/splnenie odkladacej podmienky v zmluve a ne/posúdenie zmluvy v zmysle Občianskeho zákonníka), nie sú tými právnymi otázkami, od vyriešenia ktorých v skutočnosti záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

18. Dovolateľ síce podal dovolanie, ktoré má síce náležitosti v zmysle § 428 CSP (nie je preto daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. d/ CSP), v dovolaní však absentuje iná zákonom vyžadovaná náležitosť - dovolacie dôvody v ňom nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 432 CSP, preto odvolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 453 ods. 3 druhá veta CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.